

Wtorek, 25 października 2011 r.

84. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o współpracę w zakresie osiągnięcia lepszej porównywalności programów nauczania w szkołach i na uczelniach oraz systemów edukacji w UE, poprzez uproszczone wzajemne uznawanie dyplomów, również w celu promowania wzajemnego uznawania dokumentów potwierdzających wykształcenie, co jest kluczowe; podkreśla jednak, że różni się ono od uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych, chociaż opowiada się za bardziej liberalnym dostępem do tych zawodów w ogólności; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście to, że szkoły i uniwersytety zawierają coraz więcej umów o współpracy transgranicznej, oraz wzywa państwa członkowskie do wspierania tej zmiany;

85. zachęca państwa członkowskie do zwiększenia udziału małych i średnich przedsiębiorstw w uczeniu się przez całe życie poprzez dostarczanie zachęt odpowiednim pracownikom i pracodawcom, ze szczególnym naciskiem na naukę języków i nowych technologii, zgodnie z wymogami rynku, ponieważ większość siły roboczej w Europie pracuje w MŚP i, w ten sposób, stanie się bardziej konkurencyjna, ale także dlatego, że wzmocni to mobilność, aby rozwiązać problem niepowodzenia w obsadzaniu stanowisk pracy w wielu państwach członkowskich;

86. uważa, że należy znaleźć większą synergię między programami mającymi na celu wspieranie swobodnego przepływu studentów, osób odbywających szkolenie zawodowe i stażystów a programami specjalnie przeznaczonymi na wspieranie wolnego przepływu pracowników;

87. zachęca państwa członkowskie do tego, by tworzyły, z pomocą Komisji i partnerów społecznych, struktury do wspierania nauczania języków oraz nauczania tradycji kulturowych przyjmującego państwa członkowskiego dla rodzin pracowników migrujących, szczególnie, że te czynniki nadal utrudniają mobilność obywateli europejskich;

88. uważa, że niewystarczająca znajomość języków (szczególnie w przypadku dorosłych) pozostaje ważną przeszkodą w mobilności pracowników i może prowadzić do wzrostu nielegalnego zatrudniania; wzywa państwa członkowskie do intensywniejszego promowania i rozwijania we wszystkich rodzajach szkół nauczania języków obcych, a Komisję do kontynuowania starań w tej dziedzinie;

*

* *

89. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Proces wzajemnej oceny przewidziany w dyrektywie usługowej

P7_TA(2011)0456

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej (2011/2085 (INI))

(2013/C 131 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 3 Traktatu UE,

— uwzględniając art. 9, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Na drodze do lepiej funkcjonującego jednolitego rynku usług – wykorzystanie wyników procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej” (COM(2011)0020) oraz załączony do niego dokument roboczy Służb Komisji w sprawie procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej (SEC(2011)0102),

Wtorek, 25 października 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” (COM(2011)0206),
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (COM(2010)0608),
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie lepiej funkcjonującego jednolitego rynku usług – proces wzajemnej oceny przewidziany w dyrektywie usługowej,
  - uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej 2006/123/WE ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0324/2011),
- A. mając na uwadze, że usługi w dalszym ciągu stanowią jedynie ok. jedną piątą całkowitego obrotu handlowego wewnątrz UE, a jednocześnie stanowią ponad dwie trzecie unijnego PKB i zatrudnienia;
- B. mając na uwadze, że działalność objęta zakresem dyrektywy usługowej stanowi 40 % unijnego PKB i zatrudnienia, oraz mając na uwadze, że działalność ta stanowi również jeden z największych niewykorzystanych potencjałów wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w UE, ponieważ handel usługami na rynku wewnętrznym nadal napotyka wiele przeszkód;
- C. mając na uwadze, że usługi są siłą napędową gospodarek w państwach członkowskich, ponieważ tworzą miejsca pracy, wzrost i innowacje, oraz że z tego względu dobrze funkcjonujący i zintegrowany rynek wewnętrzny usług tym bardziej jest potrzebny w świetle obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego, a także jako warunek poprawy sytuacji;
- D. mając na uwadze, że dyrektywa usługowa stanowi dźwignię na rzecz wzrostu Unii Europejskiej i że jej pełne i właściwe wdrożenie włączone jest w ramy strategii „Europa 2020” oraz Aktu o jednolitym rynku;
- E. mając na uwadze, że choć terminowa i prawidłowa transpozycja dyrektywy usługowej stanowi wyzwanie dla administracji państw członkowskich, jest ona zarazem konieczna i stanowi solidną podstawę dla rozwoju współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi;
- F. mając na uwadze, że w ramach procesu kontroli do Komisji Europejskiej wpłynęło blisko 34 tys. zgłoszeń dotyczących wymogów;

Wprowadzenie

1. z zadowoleniem odnosi się do komunikatu Komisji w sprawie procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej i z uznaniem odnosi się do ogromnego nakładu pracy włożonego przez Komisję i przede wszystkim krajowe organy administracji państw członkowskich, w tym lokalne i regionalne organy administracji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽³⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2011)0144.

⁽⁴⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2011)0051.

Wtorek, 25 października 2011 r.

2. podkreśla, że funkcjonowanie jednolitego rynku usług jest warunkiem koniecznym dla stymulowania wzrostu, należytego zatrudnienia i innowacji w Europie oraz dla utrzymania konkurencyjnej roli Europy na arenie światowej;
3. zauważa, że ogólny potencjał wspólnego rynku w zakresie usług nie jest w pełni wykorzystywany, ponieważ w szczególności ze względu na ograniczenia rynkowe w państwach członkowskich tylko niewielka część MŚP świadczy usługi transgraniczne;
4. uważa, że pierwszym priorytetem w zakresie tworzenia jednolitego rynku usług jest pełne i kompletne wdrożenie dyrektywy usługowej we wszystkich państwach członkowskich oraz uruchomienie w pełni operatywnych pojedynczych punktów kontaktowych;
5. dlatego zwraca się o rozważenie, czy uzyskiwanie informacji w pojedynczych punktach kontaktowych oprócz języka macierzystego mogłoby odbywać się również w języku angielskim z korzyścią dla usługodawców i usługobiorców z innych państw członkowskich oraz czy usługodawcy i usługobiorcy mogliby korzystać z podpisu elektronicznego;
6. podkreśla, że proces wzajemnej oceny umożliwił przeprowadzenie oceny wewnętrznego rynku usług po wdrożeniu dyrektywy, zwłaszcza w odniesieniu do wymogów zawartych w art. 9, 15 i 16;

Doświadczenia związane z procesem wzajemnej oceny

7. zauważa nieprecyzyjność art. 39 dyrektywy usługowej w zakresie ustalania konkretnych celów procesu wzajemnej oceny; odnotowuje, że pośród zainteresowanych stron istniały odmienne sposoby postrzegania i różne oczekiwania dotyczące celów i wyników przedmiotowego procesu;
8. zwraca uwagę, że wzajemna ocena została przeprowadzona po upływie terminu transpozycji przepisów dyrektywy usługowej; podkreśla, że nie należy mylić wdrożenia dyrektywy usługowej z przeprowadzaniem wzajemnej oceny;
9. wyraża ubolewanie z powodu opóźnień we wdrożeniu dyrektywy usługowej w niektórych państwach członkowskich i uważa, że miały one wpływ na proces wzajemnej oceny;
10. uważa, że mimo iż termin przeprowadzenia procesu wzajemnej oceny stanowił wyzwanie, pomógł on utrzymać tempo po wdrożeniu dyrektywy;
11. uważa, że proces wzajemnej oceny pozwolił Komisji Europejskiej i państwom członkowskim na lepsze zrozumienie istniejących przeszkód oraz sytuacji w każdym państwie członkowskim; zauważa, że proces ten umożliwił państwom członkowskim otrzymanie informacji zwrotnej na temat ich wyborów w zakresie polityki i ułatwił promowanie sprawdzonych wzorców oraz zwiększenie przejrzystości skutków wdrażania;
12. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zainicjowania dyskusji na temat tego, co stanowi dozwolone przeszkody, a co nie;
13. uważa, że proces wzajemnej oceny był kluczowy dla wyjaśnienia pewnych niejednoznacznych sytuacji, które wciąż przeważają podczas świadczenia usług zarówno na szczeblu krajowym, jak i transgranicznym, m.in. w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych i obowiązku ubezpieczenia nałożonego na transgranicznych dostawców usług; podkreśla, że ostatecznie pomogło to ocenić, czy środki wykonawcze przyjęte przez poszczególne państwa członkowskie są stosowane zgodnie z duchem dyrektywy usługowej;
14. podkreśla, że dyskusje w klastrach są centralnym elementem wzajemnej oceny; z zadowoleniem odnosi się do ducha współpracy i wzajemnego zaufania, który towarzyszył uczestnikom debat;

Wtorek, 25 października 2011 r.

15. uważa, że proces wzajemnej oceny przyczynił się do rozwoju „ducha europejskiego” wśród administracji krajowych oraz pozwolił administracjom państw członkowskich na lepsze wzajemne poznanie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by wiedza i doświadczenie zdobyte podczas wzajemnej oceny zostały utrzymane i wykorzystane dla celów ulepszenia jednolitego rynku usług;

16. zauważa, że zaangażowanie zainteresowanych stron w proces wzajemnej oceny było ograniczone; uznaje, że pewien stopień poufności był istotnym warunkiem umożliwiającym stworzenie atmosfery wzajemnego zaufania pomiędzy państwami członkowskimi; wyraża jednak ubolewanie, że regularna informacja zwrotna dotycząca procesu nie była przekazywana zainteresowanym stronom;

17. ma świadomość kosztów administracyjnych związanych ze wzajemną oceną, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których w proces zaangażowano regionalny szczebel administracji;

Wyniki i działania następcze mające na celu poprawę funkcjonowania wewnętrznego rynku usług

18. jest zdania, że proces wzajemnej oceny w dyrektywie usługowej stanowi ważny instrument do identyfikowania dalszych inicjatyw mających na celu poprawę funkcjonowania wewnętrznego rynku usług; z zadowoleniem przyjmuje to, że Komisja proponuje zestaw działań zmierzających do zwiększania siły impulsu uzyskanego podczas wdrażania i etapów wzajemnej oceny;

19. wzywa Komisję do informowania na bieżąco Parlamentu o postępach i rezultatach dialogu prowadzonego z państwami członkowskimi na temat wdrażania dyrektywy usługowej; wzywa Komisję do zastosowania w stosownych przypadkach dalszych środków mających na celu wyegzekwowanie wdrożenia;

20. oczekuje na zapowiedzianą ocenę ekonomiczną wdrożenia dyrektywy usługowej oraz jej wpływu na funkcjonowanie rynku usług; ma nadzieję, że ocena ta pozwoli zmierzyć rzeczywisty wpływ dyrektywy na działalność gospodarczą i zatrudnienie; wzywa Komisję do zagwarantowania maksymalnej przejrzystości w przeprowadzaniu oceny oraz zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi jej ustaleń, skoro tylko będą dostępne;

21. z zadowoleniem odnosi się do inicjatywy dotyczącej kontroli wyników funkcjonowania rynku wewnętrznego i wyraża nadzieję, że to działanie znacznie podniesie poziom praktycznego zrozumienia tego, w jaki sposób rozmaite części unijnego prawodawstwa są stosowane i w jaki sposób współdziałają w praktyce; uważa, że kontrola wyników powinna być przeprowadzona z uwzględnieniem perspektywy użytkowników jednolitego rynku;

22. wzywa Komisję, aby w pełni włączyła Parlament Europejski w realizację inicjatywy kontroli;

23. wzywa do uporania się z pozostałymi barierami regulacyjnymi, takimi jak rezerwowanie działalności, obowiązek ubezpieczeniowy, wymogi dotyczące formy prawnej i własności kapitału; wzywa Komisję, aby skupiła swoje działania na nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych wymogach, które powinny zostać usunięte w celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku;

24. ubolewa nad faktem, że w obszarach, w których od dawna występują problemy, nie podjęto wcześniej żadnych działań;

25. wyraża ubolewanie, że Komisja nie przewidziała kryteriów wyboru określonych rodzajów wymogów dla ukierunkowanych działań; wzywa Komisję, aby wyjaśniła powody, dla których inne rodzaje wymogów określone w art. 15 dyrektywy usługowej, takie jak minimalna liczba pracowników czy minimalne lub maksymalne taryfy, uznano za mniej ważne od wymogów wymienionych w komunikacie Komisji;

26. apeluje do Komisji o zgromadzenie i przedstawienie danych ilościowo określających wpływ różnorodnych pozostałych wymogów, które – w przypadku ich likwidacji – poprawiłyby funkcjonowanie jednolitego rynku usług; wzywa Komisję, aby w swoich ukierunkowanych działaniach w sposób priorytetowy potraktowała kwestię likwidacji tych wymogów, co wniosłoby najwyższy poziom wartości dodanej do funkcjonowania jednolitego rynku usług, zgodnie z art. 1 dyrektywy usługowej; ponadto wzywa Komisję do skupienia działań na sektorach i zawodach wykazujących wysoki potencjał wzrostu w zakresie świadczenia usług o charakterze transgranicznym;

Wtorek, 25 października 2011 r.

27. wzywa Komisję do kontynuowania i pogłębiania indywidualnej współpracy z państwami członkowskimi w celu transpozycji i wdrożenia dyrektywy usługowej, w pełny i prawidłowy sposób, we wszystkich państwach członkowskich;

28. jest zdania, że na szczeblu krajowym wciąż istnieje wiele barier, które w szczególności spowalniają wzrost w zakresie profesjonalnych usług świadczonych między przedsiębiorstwami; wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że nowe i pozostające wymogi są niedyskryminacyjne, niezbędne i proporcjonalne; wzywa Komisję, aby w sposób bardziej aktywny zaangażowała się we współpracę z państwami członkowskimi w zakresie dokładnego monitorowania odnośnych krajowych środków ustawodawczych dotyczących wdrażania postanowień art. 15 dyrektywy usługowej i zagwarantowania należytego zawiadomienia dotyczącego tych środków;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania ściślejszej współpracy zmierzającej do zapewnienia właściwego stosowania w państwach członkowskich klauzuli dotyczącej swobody świadczenia usług zawartej w art. 16 dyrektywy usługowej; wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny stanu świadczenia usług transgranicznych w UE, w której wskazane zostaną powody umiarkowanego tempa wzrostu w tym sektorze, oraz szczegółowego przeglądu skuteczności wdrażania przez państwa członkowskie postanowień art. 16 dyrektywy usługowej;

30. podkreśla potrzebę zapewnienia spójności w zakresie wdrażania różnych aktów prawnych o kluczowym znaczeniu dla działalności usługowej;

31. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały pełne i właściwe wdrożenie postanowień dyrektywy usługowej, które nie zostały uwzględnione w procesie wzajemnej oceny, takich jak pojedyncze punkty kontaktowe, i wzywa Komisję do zadbania o rygorystyczne egzekwowanie właściwych przepisów;

32. wzywa Komisję do zwracania szczególnej uwagi na regularną kontrolę i ocenę działania pojedynczych punktów kontaktowych w państwach członkowskich, które to punkty odgrywają kluczową rolę w przekazywaniu usługodawcom niezbędnych informacji na bieżąco i w sposób przyjazny dla odbiorcy;

33. zauważa istotną rolę alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów i narzędzi rozwiązywania problemów, takich jak SOLVIT, w zapewnianiu usługodawcom, w szczególności MŚP, możliwości pełnego korzystania z praw przysługujących im na jednolitym rynku; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, że oceni ona skuteczność tych narzędzi i przedstawi sprawozdanie na temat potrzeby dalszych konkretnych inicjatyw;

34. podziela pogląd Komisji, że usługodawcom, ale także usługobiorcom, należy pomagać w egzekwowaniu ich praw, oraz zaleca wykorzystywanie istniejących już narzędzi, takich jak system SOLVIT;

Proces wzajemnej oceny jako narzędzie

35. ponownie potwierdza swoje wsparcie dla wykorzystania w stosownych przypadkach procesu wzajemnej oceny w innych obszarach polityki; uważa, że wzajemna ocena okazała się innowacyjnym i przydatnym instrumentem i powinna być postrzegana jako narzędzie poprawy funkcjonowania jednolitego rynku;

36. z tego względu sugeruje rozważenie „łagodnej” wzajemnej kontroli i wprowadzenie jej w stosownych przypadkach w odniesieniu do wzajemnej oceny obszarów polityki objętych dyrektywami o horyzontalnym charakterze, w ramach których państwa członkowskie zachowały szerokie pole manewru, w celu uzyskania bardziej jednolitego prawodawstwa, stworzenia lepszych stosunków i wzajemnego zrozumienia pomiędzy państwami członkowskimi oraz zapobiegania narzucaniu dodatkowych wymogów;

37. zaleca, aby wzajemna ocena była wykorzystywana jako „elastyczny instrument” stosowany w oparciu o analizę indywidualnych przypadków; sugeruje, aby narzędzie to było w sposób ukierunkowany brane pod uwagę w przypadku wybranych dyrektyw o charakterze „horyzontalnym”, które obejmują liczne środki w zakresie transpozycji i pozostawiają państwom członkowskim dużą swobodę uznania; proponuje ponadto ukierunkowane wykorzystywanie wzajemnej oceny, w ramach którego jedynie kluczowe przepisy dyrektywy objęte będą przedmiotową procedurą;

Wtorek, 25 października 2011 r.

38. wzywa jednak Komisję, aby przed zaproponowaniem wzajemnej oceny w odniesieniu do innych dyrektyw wyraźnie określiła cele i rezultaty wzajemnej oceny w celu zagwarantowania, że proces ten nie nałoży niepotrzebnych obciążeń na organy dokonujące oceny;

39. uważa, że „dyskusje w klastrach” powinny pozostać centralnym elementem procesu wzajemnej oceny; uważa, że właściwie ukierunkowana, jednak ograniczona liczba ekspertów uczestniczących w dyskusjach w klastrach stwarza warunki dla skuteczności i realizacji zamierzeń; jest zdania, że należy w dalszym ciągu rozwijać wzajemną ocenę jako procedurę na rzecz wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń w zakresie rozwoju polityki między państwami członkowskimi oraz że można by było wyjaśnić rolę Komisji w zakresie udzielania wskazówek i kierowania procesem, zwłaszcza podczas dyskusji w klastrach; jest zdania, że skład poszczególnych klastrów powinien zawsze odzwierciedlać oczekiwania państw członkowskich i potencjalny wpływ na jednolity rynek;

40. zwraca się do Komisji o podniesienie poziomu przejrzystości poprzez informowanie Parlamentu Europejskiego o treści rozmów prowadzonych między państwami członkowskimi i postępach w tych rozmowach, a także poprzez regularne sprawozdania przedstawiane na różnych etapach wzajemnej oceny w celu stałego informowania wszystkich zainteresowanych stron; wzywa Komisję do upubliczniania głównych wniosków z posiedzeń klastrowych i plenarnych;

41. podkreśla, że tabele korelacji i wzajemna ocena służą różnym celom i dlatego też należy je traktować jako odrębne, a nie zamiennie narzędzia w zakresie polityki, oraz że w związku z tym tabele korelacji są niezbędne do wdrożenia prawodawstwa europejskiego;

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom państw członkowskich.

Światowy ład gospodarczy

P7_TA(2011)0457

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie zarządzania gospodarką na szczeblu światowym (2011/2011(INI))

(2013/C 131 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski i porozumienia ze szczytu grupy G20 w Londynie, Pittsburghu, Toronto i Seulu,
- uwzględniając sprawozdanie grupy Palais-Royal Initiative pt. „Reforma systemu monetarnego: wspólna propozycja na dwudziesty pierwszy wiek” opublikowane dnia 8 lutego 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie pozycji UE jako światowego gracza i jej roli w organizacjach wielostronnych ⁽²⁾,
- uwzględniając nieustanne istotne działania Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawczego (TDU) oraz Transatlantyckiego Dialogu Gospodarczego (TDG),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0377.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0229.